

Beretn. om den 43. internat. arbejdskonference i Genève 1959.

- i) undersøgelser med hensyn til mulige sundhedsfarer, f. eks. ved at tage prøver af og undersøge luften på arbejdsstederne, de anvendte produkter og stoffer eller andre materialer, som formodes at være skadelige;
- ii) kontrol med skadelige fysiske påvirkninger;
- e) være bemyndiget til at anmode de kompetente myndigheder om at sørge for, at de fastsatte sundheds- og sikkerhedsbestemmelser overholdes.

21. Hele det til sundhedstjenesten knyttede personale har tavshedspligt med hensyn til både lægelige og tekniske oplysninger, der måtte komme til dets kundskab i udøvelsen af de ovenfor anførte funktioner, med de undtagelser der måtte være fastsat ved national lovgivning eller administrative forskrifter.

VII. Almindelige bestemmelser.

22. Samtlige arbejdere og deres organisationer bør yde ethvert samarbejde med henblik på gennemførelsen af sundhedstjenestens opgaver.

23. De af sundhedstjenesten tilvejebragte foranstaltninger i medfør af nærværende henstilling bør ikke medføre udgifter for arbejderne.

24. Udgifterne ved oprettelsen og driften af sundhedstjenesten bør, såfremt ikke andet er bestemt ved national lovgivning eller administrative forskrifter, og såfremt der ikke er indgået nogen overenskomst herom mellem de pågældende parter, afholdes af arbejdsgiveren.

25. Det skal ved national lovgivning eller administrative forskrifter bestemmes, hvilken myndighed der skal føre tilsyn med oprettelsen og driften af sundhedstjenesten. Det rådgivende arbejde på dette område kan eventuelt overdrages til anerkendte tekniske institutioner.

V. Arbejdsvilkår for fiskere.

(2. behandling).

Ved arbejdskonferencen 1958 havde der i den komité, der havde behandlet spørgsmålet, været flertal for at søge gennemført en konvention om hvert af følgende emner: 1) Lavalder for beskæftigelse om bord på fiskerfartøjer. 2) Lægeundersøgelse af fiskere. 3) Fiskeres forhyringskontrakt.

På grundlag af vedtagelserne i komiteen ved forrige års konference havde bureauet udarbejdet udkast til dokumenter om disse 3 emner, og der var i komiteen flertal for at give dokumenterne form af konventioner.

Vedrørende lavalderen for beskæftigelse om bord på fiskerfartøjer foreslog arbejdsgiverrepræsentanterne, at der skulle kunne gøres undtagelse fra den fastsatte aldersgrænse ved arbejde på både, hvor alene medlemmerne af samme familie var beskæftiget. Dette ændringsforslag, der blev imødegået af arbejderrepræsentanterne og en del regeringsrepræsentanter, blev imidlertid forkastet.

Derimod vedtoges en bestemmelse om, at der kunne gøres undtagelse fra aldersgrænsen, hvor børn under skoleferier lejlighedsvis deltog i arbejdet om bord, på betingelse af, at arbejdet ikke var skadeligt for deres sundhed eller udvikling, at det ikke ville gå ud over deres skolegang, og at det ikke havde til formål at tilvejebringe erhvervsmæssig fortjeneste. Komiteen gav udtryk for den opfattelse, at „skoleferie“ i denne henseende også omfattede enkelte fridage og lørdag-søndagsfrihed.

Vedrørende lægeundersøgelse af personer beskæftiget om bord på fiskerfartøjer gav komiteen udtryk for den fortolkning, at konventionen ikke skulle finde anvendelse på teknisk eller videnskabeligt personale, der lejlighedsvis udførte undersøgelsesarbejde om bord.

Af arbejdsgivergruppen blev der stillet forslag om, at alene personer under 18 år og ikke som anført i konventionsudkastet personer under 21 år skulle lægeundersøges regelmæssigt en gang årlig. Dette forslag, der støttedes af nogle regeringsrepræsentanter, blev imidlertid forkastet af et flertal i komiteen.

Vedrørende fiskeres forhyringskontrakt blev der i komiteen fremsat en række ændringsforslag, der angik spørgsmålet om forholdet til kollektive overenskomster. Komiteen vedtog at ændre det foreliggende udkast således, at vedkommende myndighed skulle kunne fritage redere og fiskere for afslutning af individuelle forhyringskontrakter, når de i konventionen behandlede spørgsmål var ordnet på tilfredsstillende måde ved kollektiv overenskomst mellem dem. Desuden vedtoges en bestemmelse om, at konventionens gennemførelse kunne sikres enten ved national lovgivning eller ved kollektive overenskomster.

Komiteen vedtog en ændring i den bestemmelse, der foreskriver hvilke regler